

[Handelsministeren.]

indhøstede erfaringer med hensyn til de vanskeligheder, der er forbundet med at overflytte arbejdskraft til fjernt liggende centre i kraftig vækst — først og fremmest hovedstadsområdet med dets betydelige boligproblemer — tror jeg, man tør regne med, at den mobilitetsbistand, som vil være fornøden til problemets løsning, bliver af meget betydeligt omfang, samtidig med at den har de tidligere nævnte uønskede følgevirkninger i de fraflyttede områder.

Når disse ord er sagt, må jeg, for at undgå fejlfortolkning, straks tilføje, at det vil være u hensigtsmæssigt — for ikke at sige umuligt — at administrere egnsudviklingslovens støtteordninger således, at der søges etableret industri i hver kommune — eller stor-kommune — i egnsudviklingsområderne. I henhold til § 5, stk. 2, i den gældende lov er det pålagt egnsudviklingsrådet at træffe nærmere bestemmelse om, i hvilke lokalområder bistanden fortrinsvis bør komme til anvendelse. Motiveringen for denne bestemmelse, som selvsagt ikke har vakt begejstring alle steder, men som foreslås opretholdt uændret, er ønsket om at koncentrere udviklingsindsatsen om et begrænset antal lokaliteter, som i forvejen har et vist industrielt miljø og ligger i en sådan afstand fra hinanden, at oplandenes arbejdskraft — motoriseringen taget i betragtning — har en nogenlunde rimelig afstand fra hjem til arbejdsplads. Kun gennem en sådan koncentring vil det være muligt at skabe en selvforstærkende udviklingstendens, idet tiltrækning af servicefunktioner, som på længere sigt må forventes at skulle skaffe beskæftigelse til en meget væsentlig del af områdets befolkning, må forudsætte, at der eksisterer eller opbygges en efterspørgsel af påregneligt og nuanceret omfang. Visse steder må en industrialisering på forhånd anses for uigennemførlig eller måske uønskelig på grund af områdets rekreative betydning. I sidstnævnte tilfælde vil dog bistand til turistmæssige investeringer af virkelig udviklingsmæssig betydning kunne komme på tale.

Efter disse generelle bemærkninger vil jeg gå over til en omtale af lovforslagets konkrete bestemmelser.

Den afgørende ændring i forhold til den

gældende lov er indeholdt i den nye § 11, hvorefter der i særlig vanskeligt stillede egne af landet til industri- og servicevirksomheder kan ydes tilskud på op til 25 pct. af disses anlægsudgifter.

Baggrunden for, at sådanne investerings-tilskud foreslås forbeholdt et begrænset udsnit af de i dag udpegede egnsudviklingsområder, er den kendsgerning, at der består betydelige forskelle med hensyn til industrialisering, byudvikling, ledighed og indkomstniveau inden for disse områder. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget findes det derfor påkrævet at koncentrere en øget bistand om de svagest udviklede egne, idet man i modsat fald må forvente, at disse varigt vil udvise en forholdsmæssigt ringere vækst og således sakke længere og længere bagud, i hvilken forbindelse ikke mindst vanskelighederne ved at opsuge den fra landbruget frigjorte arbejdskraft må påkalde opmærksomhed.

I bemærkningerne er specielt peget på amterne Thisted, Hjørring, Tønder, Bornholm og Ålborg. Når sidstnævnte amt er medtaget, uanset at Ålborg by i udviklingsmæssig henseende bringer amtet op på højere niveau end et par andre amter, skyldes det dels amtets meget høje ledighedsprocent, dels det faktum, at en rationel egnsudviklingsindsats i Nordjylland ikke vil være mulig uden udnyttelse af det miljø, som Ålborg-Nørresundby-området repræsenterer.

I det lovforslag om midlertidige skattemæssige investeringsfradrag, som finansministeren fremsatte i går, er gyldighedsområdet begrænset til de nævnte 5 amter, som med hensyn til ledighed ligger klart i spidsen i forhold til hele det øvrige land. Da der her er tale om en ubetinget fradragssret byggende på objektive kriterier, er det nødvendigt at fastlægge en klar afgrænsning af virkeområdet.

For investeringstilskud i henhold til egnsudviklingsloven er en fast amtsmæssig afgrænsning derimod ikke absolut nødvendig, da egnsudviklingsrådet skal tage stilling til konkrete ansøgninger. I overensstemmelse med lovens § 5 skal rådet afgive indstilling om virkeområdet, men som anført forudsætter lovforslaget en langt snævrere afgrænsning end den; der er fastsat for de allerede